

Sygnatura akt I C 1641/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 07-02-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: Sylwia Bańka-Mrozewska

Protokolant: Anna Kieryluk

po rozpoznaniu w dniu 31-01-2013 r. w Jeleniej Górze sprawy

z powództwa P. T.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. w W.** na rzecz powoda **P. T.** kwotę **382,48 zł** (trzysta osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 219,88 zł od dnia 01 lutego 2012r. do dnia zapłaty,

- 162,60 zł od dnia 15 marca 2012r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 600,00 zł;

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 343,14 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 367,27 zł tytułem nieuiszczonych kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód P. T. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. kwoty 1.519,88 złotych z ustawowymi odsetkami: od kwoty 1.319,88 złotych od dnia 01 lutego 2012r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 200,00 złotych od dnia 15 marca 2012r. do dnia zapłaty, a nadto kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania wskazał, że w wyniku kolizji, która miała miejsce w dniu 26 sierpnia 2011r. uszkodzeniu uległ samochód m-ki T. (...) o nr rej. (...). Bezspornie odpowiedzialność za naprawienie powstałej szkody przyjął pozwany ubezpieczyciel. Pełna kompensacja szkody oprócz kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody powinna jednak obejmować: kwotę 100 złotych netto tytułem odbiór dowodu rejestracyjnego, 15 złotych netto tytułem opłaty za likwidację szkody, którą powód został obciążony przez (...) S.A. w W., kwotę 1.204,88 złotych stanowiącą różnicę pomiędzy wypłaconą przez stronę pozwaną kwotą 2.195,12 złotych a sumą 3.400 złotych z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu oraz kwotę 200 złotych tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii przez rzeczoznawcę samochodowego.

Powód podniósł, że wszystkie wymienione wyżej koszty stanowią normalne następstwo powstałej szkody i pozostają w ścisłym związku. Wskazał również, że w wyniku przedmiotowego zdarzenia doszło do utraty wartości handlowej

pojazdu. W związku z powyższym pismem z dnia 16 stycznia 2012r. zwrócił się do pozwanego ubezpieczyciela o dopłatę do wcześniej wypłaconego odszkodowania kwoty 3.515,00 złotych tytułem utraty wartości handlowej pojazdu T. (...) o nr rej. (...) oraz opłat naliczonych przez leasingodawcę, w związku z powstałą szkodą. Ubezpieczyciel uznał jednak powyższe roszczenie częściowo, wypłacając tylko 2.195,12 złotych. Powód wezwał stronę pozwaną o dopłatę kwoty 1.519,88 złotych, w której poczet zaliczył również koszt sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy.

Pomimo wezwań do pełnej kompensacji szkody, strona pozwana nie spełniła ciążącego na niej obowiązku. Stąd też powództwo było konieczne i uzasadnione, oparte dodatkowo o umowę cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej z dnia 09 stycznia 2012r.

Strona pozwana (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazała, że powód w oparciu o art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) nie jest poszkodowanym, ani uprawnionym z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, a jedynie cesjonariuszem wierzytelności przysługującej spółce (...), wobec czego sprawa winna zostać rozpoznana przez właściwy miejscowo Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa II Wydział Cywilny.

Pozwany zakład ubezpieczeń przyznał, że poza sporem pozostaje okoliczność, iż ponosi on odpowiedzialność za skutki kolizji z dnia 26 sierpnia 2011r. jako ubezpieczyciel OC sprawcy szkody. Wskazał również, iż wypłacił już (...) S.A. kwotę 66.914,45 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z przedstawionymi fakturami. Dalej strona pozwana podała, że powód który nabył od (...) S.A. przedmiotową wierzytelność, zażądał kwoty 3.515 złotych w tym kwotę 3.400 złotych tytułem rynkowego ubytku wartości pojazdu m-ki T. (...). Po dokonaniu zgłoszenia przedmiotowej szkody strona pozwana zweryfikowała opinię prywatną przedstawioną przez powoda, sporządzając własną. Na jej podstawie wypłaciła spółce (...) S.A. pomniejszoną o podatek VAT kwotę 2.195,12 złotych tytułem rynkowego ubytku wartości pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...).

Jednocześnie pozwany ubezpieczyciel podniósł, iż nie zgadza się z żądaniem zwrotu kosztów opinii prywatnej w wysokości 200,00 złotych, a także kwoty 100,00 złotych tytułem opłaty za odbiór dowodu rejestracyjnego, jak i 15,00 złotych tytułem opłaty za likwidację szkody, jako nie pozostających w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 26 sierpnia 2011r.

W związku z powyższym strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko, uznając iż wypłacona już spółce (...) S.A. kwota w całości pokrywa odszkodowanie z tytułu uszkodzenia w dniu 26 sierpnia 2011r. pojazdu m-ki T. (...) o nr rej. (...).

W toku procesu powód cofnął pozew co do kwoty 600,00 złotych, zrzekając się w tym zakresie żądania. Podtrzymał natomiast powództwo w zakresie zapłaty kwoty 719,88 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 01.02.2012r. do dnia zapłaty oraz kwoty 200,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 15.03.2012r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 grudnia 2010r. zawarta została pomiędzy (...) S.A. z siedzibą we W. – jako Leasingodawcą a P. T. – jako Leasingobiorcą umowa leasingu operacyjnego dotycząca samochodu ciężarowego m-ki T. (...).

Leasingobiorca oświadczył, że przedmiotowy pojazd jest niezbędny do prowadzenia przez niego działalności gospodarczej i będzie wykorzystywany w tym celu także po jego nabyciu zgodnie z zawartą umową. Strony ustaliły, że przez czas trwania umowy wszelkie koszty związane zachowaniem pojazdu w należyтым stanie oraz koszty eksploatacji ponosi Leasingobiorca we własnym zakresie.

/ **dowód** : umowa leasingu operacyjnego z dnia 20.12.2010r. – k. 27- 29 akt sprawy /

W dniu 26 sierpnia 2011r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ przedmiotowy samochód osobowy marki T. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność (...) S.A. z siedzibą we W..

Sprawcą kolizji był kierujący pojazdem, posiadający ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w W..

/ **dowód** : notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym z dnia 28.09.2011r. – k. 135 akt

szkodowych /

W dniu 12 września 2011r. Leasingobiorca P. T. złożył w (...) S.A. w W. oświadczenie w zakresie powstałej w dniu 26 sierpnia 2011r. szkody wskazując, iż jest podatnikiem podatku vat, po zakupie samochodu dokonał odliczenia podatku vat naliczonego przy jego zakupie, a ponadto, że pojazd wykorzystywany jest do prowadzenia działalności gospodarczej.

/ **dowód**: oświadczenie związane ze szkoda z dnia 12.09.2011r. – k. 171 akt

szkodowych /

Decyzją z dnia 31 października 2011r. (...) S.A. w W. przyznała, a następnie wypłaciła na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 66.914,45 złotych tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z przedstawionymi fakturami.

/ **dowód** : decyzja z dnia 31.10.2011r. – k. 66, 67 akt szkodowych /

W dniu 21 grudnia 2012r. P. T. zlecił rzeczoznawcy samochodowemu Z. B. sporządzenie opinii na okoliczność ustalenia rynkowego ubytku wartości uszkodzonego pojazdu. Z tego tytułu poniósł w dniu 17 stycznia 2012r. koszt w kwocie 200 złotych brutto, netto 162,60 złotych. Przedmiotowa faktura została wystawiona na Kancelarie Adwokacką (...).

/ **dowód** : opinia z dnia 21.12.2011r. – k. 2426 akt sprawy,

faktura z dnia 17.01.2012r. – k. 19 akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 09 stycznia 2012r. (...) S.A. z siedzibą we W. przeniosła na rzecz P. T. przysługującą jej wierzytelność pieniężną w związku z likwidacją szkody z dnia 26 sierpnia 2011r.

/ **dowód** : umowa cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej z dnia 09.01.2012r. –

k. 48 50 akt szkodowych /

W dniu 20 stycznia 2012r. P. T. zgłosił w (...) S.A. w W. roszczenie uzupełniające w związku ze szkodą w pojeździe m-ki T. (...) o nr rej. (...), powstałą w wyniku kolizji z dnia 26 sierpnia 2011r. Domagał się dodatkowo kwoty 3.515 złotych, obejmującej 3.400,00 złotych tytułem rynkowego ubytku wartości pojazdu, 100 złotych tytułem opłaty za odbiór dowodu rejestracyjnego, 15,00 złotych tytułem opłaty za likwidację szkody.

(...) S.A. w W. po rozpatrzeniu żądania przyznała w dniu 27 stycznia 2012r. dodatkowe odszkodowanie w wysokości 2.195,12 złotych – tytułem rynkowego ubytku wartości pojazdu T. (...) o nr rej. (...).

/ **dowód** : pismo powoda z dnia 16.0.2012r. – k. 44 –45 akt szkodowych,

wycena z dnia 26.01.2012r. – k. 41 –42 akt szkodowych,

potwierdzenie przyznania odszkodowania z dnia 27.01.2012r. – k. 39-40 akt

szkodowych /

Pismem z dnia 01 marca 2012r. P. T. ponownie zwrócił się do (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 1.204,88 złotych z tytułu roszczenia uzupełniającego związanego z rynkowym ubytkiem wartości pojazdu, kwoty 200,00 złotych tytułem kosztów sporządzenia opinii przez prywatnego rzeczoznawcę, 15,00 złotych netto tytułem opłaty za likwidację szkody, 100,00 złotych netto tytułem należności za odbiór dowodu rejestracyjnego.

Pismem z dnia 25 maja 2012r. ubezpieczyciel odmówił zapłaty dalszej części odszkodowania, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

/dowód: pismo powoda z dnia 01.03.2012r. – k. 33-34 akt szkodowych,

pismo strony pozwanej z dnia 25.05.2012r. – k. 31 akt szkodowych /

P. T. poniósł zgodnie z zawartą w dniu 29 grudnia 2010r. umową leasingu operacyjnego koszty w postaci: 100,00 złotych tytułem opłaty za odbiór dowodu rejestracyjnego oraz 15,00 złotych tytułem opłaty za likwidację szkody .

/ **dowód** : faktury vat – k.22 i k. 23 akt sprawy,

potwierdzenia przelewów – k. 20 i k. 21 akt sprawy /

Rynkowy ubytek wartości pojazdu m-ki T. (...) o nr rej. (...) w wyniku szkody z dnia 26 sierpnia 2011r. wyniósł 2.800,00 złotych. Wartość rynkowa przedmiotowego samochodu na dzień 26 sierpnia 2011r. to 89.700,00 złotych (brutto), a netto 72.900,00 złotych, zaś ubytek wartości pojazdu spowodowany uszkodzeniami na skutek przedmiotowej kolizji wyniósł 2.300,00 złotych netto.

/ **dowód** : opinia biegłego inż. J. W. – k. 81 - 91 i k. 108-109 /

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do treści przepisu art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c. w zw. z art. 824¹ k.c.).

Wysokość odszkodowania winna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c., którego treść § 1 stanowi, że naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Paragraf 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę powstałą w pojeździe m-ki T. (...) o nr rej. (...). Ubezpieczyciel uznał bowiem roszczenie wypłacając poszkodowanemu najpierw kwotę 66.914,5 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy, a później 2.195,12 złotych tytułem rynkowego ubytku wartości pojazdu. Kwestią sporną pomiędzy stronami była jednak ostateczna wysokość tej szkody.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. po stronie ubezpieczyciela istnieje obowiązek pełnej kompensacji szkody. Odszkodowanie za uszkodzenie samochodu może obejmować oprócz kosztów jego naprawy także zapłatę sumy pieniężnej, odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością tego samochodu przed uszkodzeniem i po naprawie (vide: uchwała S.N. z dn. 12.10.2001r., III CZP 57/01). Wartość pojazdu po jego naprawie to nic innego, jak jego wartość rynkowa. Jeśli wartość ta w wyniku uszkodzenia, choć później wyeliminowanego zmalała w stosunku do tej, jaką samochód ten miałby na rynku, gdyby nie został uszkodzony, to kompensata powinna obejmować również tę różnicę.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa słusznie podnosiła, iż doszło do ubytku wartości handlowej pojazdu m-ki T. (...) o nr rej. (...). Sąd na jej wniosek dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu motoryzacji. Biegły ustalił, że rynkowy ubytek wartości pojazdu w wyniku szkody z dnia 26 sierpnia 2011r. wyniósł 2.800,00 zł. Jednocześnie biegły wskazał, że wartość rynkowa przedmiotowego pojazdu to 89.700,00 zł (brutto). W dniu 29 stycznia 2013r. biegły uzupełnił opinię podając, że wartość rynkowa netto zidentyfikowanego wyżej pojazdu w stanie jak przed szkodą, wynosiła 72.900,00 zł, zaś ubytek wartości pojazdu spowodowany uszkodzeniami opisanymi w treści opinii wyniósł 2.300,00 złotych netto.

W ocenie Sądu orzekającego przedstawiona przez biegłego opinia jako wydana w oparciu o całokształt materiału dowodowego była rzetelna, logiczna, jasna i nie została zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Pozwoliła zatem na dokonanie istotnych ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd przyjął ostatecznie, iż ubytek wartości handlowej pojazdu m-ki T. (...) o nr rej. (...) wyniósł 2.300,00 złotych netto.

Mając na uwadze wskazany już wyżej pogląd Sądu Najwyższego (vide: uchwała S.N. z dn. 12.10.2001r., III CZP 57/01), iż w ramach odszkodowania mieści się także ubytek wartości rynkowej pojazdu, to należało mieć na względzie również stanowisko, że odszkodowanie za szkodę poniesioną przez podatnika podatku vat na skutek zniszczenia rzeczy, ustalane według ceny rzeczy, nie obejmuje podatku vat mieszczącego się w tej cenie, w zakresie w jakim może obniżyć należny podatek o kwotę podatku vat naliczonego przy nabyciu rzeczy (vide: uchwała S.N. z dn. 22.04.1997r., III CZP 14/97).

Niewątpliwie właściciel uszkodzonego pojazdu, który dokonał cesji na rzecz powoda jest podatnikiem podatku vat, a zatem Sąd uwzględnił odszkodowanie w tym zakresie w kwocie netto.

Sąd miał również na uwadze, że powoda P. T. łączyła z (...) S.A. z siedzibą we W. umowa leasingu operacyjnego z dnia 29 grudnia 2010r., a dotycząca uszkodzonego samochodu m-ki T. (...).

Podpisana umowa leasingu odpowiadała warunkom wyrażonym w art. 23 b ustawy z dnia 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, który stanowi, że jeśli naprawa pojazdu w przypadku kolizji zostanie dokonana ze środków korzystającego, to koszt ten stanowił będzie dla podatnika koszt uzyskania przychodów. Ponadto zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 22 ust. 1 cyt. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych kosztami uzyskania przychodów z poszczególnego źródła są wszelkie koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23. W powyższym stanie faktycznym z umowy leasingu wynikało, że wydatki na naprawę pojazdu ponoszone będą przez powoda, a zatem art. 23 ustawy w/cyt. ustawy nie zabrania uznania przedmiotowych wydatków za koszt uzyskania przychodów. Z postanowień umowy leasingu wynikało również, że powód ma obowiązek ubezpieczenia pojazdu w zakresie AC. Stąd też wydatek poniesiony na naprawę uszkodzonego pojazdu będącego przedmiotem umowy leasingu lub kwotę odszkodowania otrzymanego od firmy ubezpieczeniowej dla podatnika (leasingobiorcy) będzie stanowił koszt uzyskania przychodu. Leasingobiorca będzie miał prawo do odliczenia podatku vat na zasadach ogólnych jeśli tylko jest podatnikiem podatku vat, albowiem w myśl postanowień art. 14 ust. 2 pkt 12 w/w ustawy, przychodem z działalności gospodarczej jest również otrzymane odszkodowanie za szkody dotyczące składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 104,88 złotych, obejmującą różnicę pomiędzy wysokością należnego a przyznanego przez stronę pozwaną odszkodowania z tytułu ubytku wartości rynkowej pojazdu (2.300 złotych netto – 2.195,12 złotych kwota wyplacona).

Powód z uwagi na wypłatę zaniżonego przez stronę pozwaną odszkodowania zmuszony był ponieść dodatkowe koszty w postaci zleconej ekspertyzy, co spowodowało również uszczerbek w jego majątku. Zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem Sądu Najwyższego odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy – obejmować mogą także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (vide: III CZP 24/04, Biul. SN 2004/5/6).

W ocenie Sądu powód jako leasingobiorca, a zatem posiadacz zależny uprawniony był do poniesienia kosztów prywatnej opinii choćby z uwagi na określenie zakresu roszczeń jakie przysługują mu względem pozwanego ubezpieczyciela. Mając możliwość nabycia przedmiotu leasingu po zakończeniu umowy był zainteresowany ustaleniem wartości rynkowej pojazdu, a w szczególności, czy na skutek przedmiotowego zdarzenia wartość samochodu nie uległa obniżeniu. Poniesione zatem w tym przedmiocie koszty przez posiadacza zależnego – jako również poszkodowanego, były związane z przedmiotowym zdarzeniem i gdyby nie szkoda z dnia 26 sierpnia 2011r. to nie doszłoby do ich powstania. Mając na uwadze, że powód jest podatnikiem podatku vat, a faktura za wykonaną kalkulację naprawy została wystawiona na Kancelarie Adwokacką (...), Sąd uwzględnił wartość netto na kwotę 162,60 złotych.

Zdaniem Sądu zasadne pozostawało roszczenie powoda w zakresie żądania zwrotu opłaty z tytułu wydania dowodu rejestracyjnego w kwocie 100 złotych netto oraz kwoty 15 złotych netto, którą został obciążony przez (...) S.A. we W. w związku z likwidacją przedmiotowej szkody.

Poniesione wyżej koszty stanowiły normalne następstwo powstałej w dniu 26 sierpnia 2011r. szkody. Powód jako posiadacz zależny poniósł uszczerbek w swoim majątku w związku z przedmiotowym zdarzeniem. Gdyby bowiem nie doszło do szkody w pojeździe nie zostałby obciążony powyższymi opłatami.

Reasumując dotychczasowe rozważania Sąd ostatecznie zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 382,48 złotych (162,60 złotych, 100 złotych, 15 złotych, 104,88 złotych). W toku procesu powód cofnął żądanie co do zapłaty kwoty 600 złotych i w tym zakresie zrzekł się roszczenia. Wobec cofnięcia i zrzeczenia się żądania, Sąd umorzył postępowanie w oparciu o przepisy art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. - pkt II wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo ponad uwzględnioną już kwotę 382,48 złotych podlegało oddaleniu – pkt III wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 481 § 1 k.p.c.

W myśl art. 481 § 1 k.p.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Przepis art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych stanowi natomiast, że ubezpieczający wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku, gdyby wyjaśnienie w tym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń lub wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Mając na uwadze powyższe przepisy Sąd zasądził odsetki od sumy 218,88 złotych (obejmującej 104,88 złotych tytułem ubytku wartości rynkowej pojazdu, 100 złotych za wydanie dowodu rejestracyjnego i 15 złotych opłaty za

likwidację szkody) od dnia 01 lutego 2012r. Z akt postępowania likwidacyjnego wynikało, że powód z żądaniem zapłaty powyższych należności wystąpił do strony pozwanej już w dniu 20 stycznia 2012r.

Odsetki ustawowe od kwoty 162,60 złotych (z tytułu prywatnej ekspertyzy) Sąd zasądził od dnia 15 marca 2012r., tj. niezwłocznie po wezwaniu strony pozwanej do jej uiszczenia - pismem z dnia 01 marca 2012r.

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z oświadczeń (...) S. A. we W. na okoliczność, czy doszło do zmiany postanowień umowy leasingu w przedmiocie wykupu pojazdu w związku z zaistniałą kolizją oraz czy uległa zmianie wartość księgowa samochodu.

Miernikiem wartości rynkowej są ceny jakie mogą być uzyskane przy zbyciu lub nabyciu określonej rzeczy. Miernikiem wartości majątkowej przedmiotu jest bowiem pieniądz, a jego weryfikatorem rynek. Nie mają więc znaczenia dla wartości rynkowej wzajemne ustalenia stron w zakresie umowy leasingu, a także ewentualna wartość księgowa pojazdu przyjęta przez leasingodawcę.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o treść art. 100 k.p.c. stosunkowo rozdzielając poniesione przez strony koszty procesu.

Powód wygrał proces w 25,20% i poniósł koszty procesu w wysokości 693 złotych w postaci opłaty od pozwu - 76 złotych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 17 złotych i kosztów zastępstwa procesowego - 600 złotych. Natomiast strona pozwana wygrała proces w 74,80% i poniosła koszty w kwocie 617 złotych w postaci zastępstwa procesowego - 600 złotych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 17 złotych. Stosunkowo rozdzielając wskazane wyżej koszty, powód zobowiązany byłby do zwrotu stronie pozwanej 286,88 złotych.

W toku procesu obie strony uiściły jednak zaliczki na poczet opinii biegłego w kwotach po 300 złotych. Łączny koszt opinii biegłego wyniósł 967,27 złotych. Powód z tego tytułu winien ponieść 723,52 złotych ($967,27 \times 74,80\%$), a strona pozwana 243,75 złotych ($967,27 \times 25,20\%$). Powód dodatkowo zobowiązany został zatem do zwrotu na rzecz pozwanego ubezpieczyciela 56,25 złotych, a zatem łącznie Sąd zasądził od niego na rzecz strony pozwanej kwotę 343,13 złotych ($286,88 + 56,25$).

Jednocześnie Sąd nakazał powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze brakującą kwotę do wypłaty wynagrodzenia biegłego 367,27 złotych